

NASŁUCHYWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

nasłuchywać się, [nasłuchiwać się].

Pierwsze a jasne.

[*praes 1 pl nasłuchywamy się.*] ◊ [*praet [1 sg m -m się nasłuchiwał.]*] ◊ [*3 pl m pers nasłuchywali się.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: nasłuchywać.

Słyszeć często i wiele (z subiektywnym odczuciem wielości):

[*nasłuchować się czego: I zaż sie tego nie náśłuchywamy/ gdy ludzie dawszy co nieobácznie nárzékáią fámi ná sie/ y mówią wolałbych żeby mi to było zgorzáło/ niżem to dał temu. SenekaGórn 180, 189.*] *Cf nasłuchować się czego od kogo.*

nasłuchować się czego od kogo: A rozne tho było wyznánie ich od onych náuczonych w zakonie/ ktorzy go tylko zwáli mistrzem/ á nie przywłaŹczáli mu Bolkiey możności iego: á też ledá iáko bywali odpráwowáni v niego/ y náśłuchywáli sie też cudnych przezwiŹk y przymówek od niego. RejPos 213.

[*nasłuchiwać się o czym: o których [spraw] rozerwaniu i burzliwości barzom często tu i ówdzie się nasłuchiwał. AktaSejmikPozn 1600/218.*]

Formacje współrdzenne cf SŁUCHAĆ.

DJ